

nienie zasługujących, w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Kasy Skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów cukru i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu Dział VI § 10 poz. 5.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

424.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 roku w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 59, poz. 420) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowemu — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej Izbie Skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flasce z wyrobami wódczanymi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną zieloną typu ostatniego i to równoległe do etykiety.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 czerwca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek zielonych nakładać na flaszki z wyrobami wódczanymi po 2 takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba Skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty w 3 równych ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

425.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie ujednostajnienia

podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych (Dz. U. R. P. № 59 poz. 421) zarządza się co następuje:

§ 1. Podatkowi od zużycia wymienionemu w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 421) podlegają wszelkie przetwory ropy naftowej tak krajowe jak i zagraniczne, wymienione w tymże § 2 uzyskane przez rafinowanie względnie oczyszczenie ropy naftowej, z wyjątkiem odpadków po procesie rafinacyjnym jak np. kwasy naftynowe i t. d.

§ 2. Przedsiębiorstwa, przerabiające opodatkowane już półprodukty ropy naftowej jak np. ropa i t. p. na przetwory dalsze, podlegające wyższemu podatkowi od zużycia, opłacają podatek od uzyskanych przetworów końcowych w wysokości wymienionej w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów po potrąceniu jednak z niego opłaconego już podatku od półproduktów.

§ 3. Warunki opustu podatku od zużycia oleju mineralnego przeznaczonego na cele, przewidziane w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. unormowane są przepisami zawartymi w osobnej instrukcji.

§ 4. Oleje mineralne wymienione w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. przeznaczone na wywóz za granicę Rzeczypospolitej lub na obszar w. m. Gdańska zwalnia się, aż do odwołania z wyjątkiem ropału (§ 2 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów) od opłaty podatku od zużycia przewidzianego w powyższym § 2 przy zachowaniu dotychczas obowiązujących przepisów o wywozie przetworów ropy naftowej za granicę Rzeczypospolitej, względnie o przekazywaniu ich na obszar w. m. Gdańska.

Ropał przeznaczony na wywóz za granicę podlega podatkowi od zużycia w pełnej wysokości.

§ 5. Dodatkowemu podatkowi od zużycia przewidzianemu w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów podlegają:

- a) oleje mineralne o gęstości do 750° ar. (benzyna) od 100 kg. po 55.000 mk.
- b) oleje mineralne o gęstości ponad 750° do 865° ar. (nafta) od 100 kg. po 25.000 „

§ 6. Nie podlegają zgłoszeniu, a tem samem i dodatkowemu opodatkowaniu:

- 1) zapasy oleju mineralnego do 100 kg. włącznie,
- 2) wszelkie zapasy oleju mineralnego znajdujące się w rafinerjach nafty, jakoteż
- 3) zapasy tegoż oleju zwolnione od podatku od zużycia, o ile są używane na cele przewidziane w odnośnym rozporządzeniu właściwej władzy skarbowej.

U w a g a: Zwolniona od podatku nafta do orki motorowej używana jednak obecnie na inny cel np. do oświetlenia podlega podatkowi w całej wysokości t. j. w kwocie 40.000 mk. od 100 kg.

§ 7. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 7 czerwca 1923 r.

(Dz. U. R. P. № 59 poz. 421) zapasy oleju mineralnego, wymienione w § 4 powyższego rozporządzenia w ilości ponad 100 kg. z wyjątkiem zapasów, o których wspomniano w § 6 obowiązany jest zgłosić je w ciągu dni 5 po ogłoszeniu powołanego rozporządzenia Rady Ministrów:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej,
  - b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie
  - c) na obszarze b. zaboru pruskiego w kontroli skarbowej
- w sposób podany w § 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas oleju mineralnego (§ 5) a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 9. Przesyłki oleju mineralnego (§ 5) znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w transporcie z rafinerji nafty ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 7.

§ 10. Zgłoszenie należy wnosić w trzech równobrzmiących egzemplarzach podając w niem:

- a) wagę (netto) oleju mineralnego podlegającego dodatkowemu podatkowi w kilogramach,
- b) stopień gęstości (na podstawie zbadania areometrem lub też wedle faktury wystawionej przez rafinerję nafty),
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego oleju mineralnego,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza tegoż oleju.

§ 11. Kontrola skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od zgłoszonego zapasu, wypisuje na wszystkich trzech egzemplarzach bieżący numer zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu, kwotę przypadającego dodatkowego podatku od zużycia, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca jeden egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku, celem przedłożenia go izbie skarbowej.

§ 12. Kontrola skarbowa przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 13. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek od zużycia ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. lub też wpłacony za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności na rachunek teje kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek od zużycia oleju mineralnego należy ścigać w drodze przymusowej i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki przewidzianymi w ustawie z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189).

§ 14. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku od zużycia od zgłoszonych zapasów oleju mineralnego w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących, w tym wypadku jednak zapasy oleju mineralnego muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 15. Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów oleju mineralnego i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu dział VI § 10 poz. 8.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

426.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie określenia wysokości mnożników celnych.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 612), w § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 988), w § 1 rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 12 poz. 80), w § 1 rozporządzenia z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 131) i w § 1 rozporządzenia z dnia 9 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 356), określa się na 1499900‰ (czyli mnożnik 15000).

§ 2. Wysokość dopłaty celnej niższej (ulgowej) (mnożnika celnego niższego, czyli ulgowego), której podlegają wszystkie towary, nieobjęte rozporządzeniami powołanymi w § 1 niniejszego rozporządzenia, ani rozporządzeniem z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 35 poz. 230), określa się na 1124900‰ (czyli mnożnik 11250).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 9 maja 1923 r. w przedmiocie określenia wysokości mnożników celnych (Dz. U. R. P. № 50 poz. 357).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

427.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu

z dnia 25 lutego 1923 roku

w sprawie zmiany stawek gminnego podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Na podstawie ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie zmiany stawek gminnego podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 88, poz. 790) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione rozporządzeniem b. Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 21 listopada 1919 r. o skarbowości gmin wiejskich (Dz. Urz. Zarządu Cyw. Z. W. № 40, poz. 435) stawki gminnego samolstnego podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego według zmienionych norm w r. 1923 wynosić będą od dziesięciny:

- 1) ziemi ornej, ogrodów, sadów i łąk do 5.000 mk.
- 2) lasów . . . . . " 1.500 "
- 3) pastwisk . . . . . " 1.500 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*